

Asia C-153/21

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

5.3.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal administratif (Luxemburg)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

1.3.2021

Kantajat:

A

B

C, jonka laillisina edustajina ovat hänen vanhempansa,

Vastaaja:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile (maahanmuutto- ja turvapaikkaministeri)

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg

toinen jaosto

PÄÄTÖS

I. Pääasian oikeudenkäynnin kohde

- 1 A ja B vaativat kumottavaksi ministre de l'Immigration et de l'Asilen (jäljempänä ministeri) 8.12.2020 tekemän päätöksen, jolla heidän alaikäisen lapsensa C kansainvälistä suojelua koskeva hakemus jätettiin tutkimatta ja jolla heidät määrättiin poistumaan maasta.

II. Oikeudellinen arviointi

1. Kansainvälinen oikeus ja unionin oikeus

- 2 Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 24 artiklassa, jonka otsikko on ”Lapsen oikeudet”, määrätään seuraavaa:

”[– –]

2. Kaikissa lasta koskevissa viranomaisten tai yksityisten laitosten toimissa on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu.

[– –].”

- 3 Direktiivin 2011/95/EU¹ 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perheen yhtenäisyys voidaan säilyttää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavan henkilön perheenjäsenillä, joille henkilökohtaisesti ei voida myöntää tällaista suojelua, on oikeus hakea 24–35 artiklassa tarkoitettuja etuuksia kansallisten menettelyjen mukaisesti, jos tämä on mahdollista perheenjäsenen henkilökohtainen oikeudellinen asema huomioon ottaen.

[– –]”

- 4 Direktiivin 2013/32/EU² 33 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälistä suojelua; [– –]”

- 5 Asetuksen (EU) N:o 604/2013³ (jäljempänä myös Dublin III -asetus) 21 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

¹ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (uudelleenlaadittu) (EUVL 2011, L 337, s. 9).

² Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL 2013, L 180, s. 60).

³ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2013, L 182, s. 31).

”Jos jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, se voi mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakemuksen jättämispäivästä pyytää tätä toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastaan.

[– –]”

- 6 Lopuksi asianosaiset vetoavat myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklaan ja direktiiviin 2008/115/EY.⁴

2. Kansallinen lainsäädäntö

- 7 Kansainvälisestä suojelusta ja tilapäisestä suojelusta 18.12.2015 annetussa laissa (loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire; Mémorial A255, 28.12.2015; jäljempänä 18.12.2015 annettu laki) säädetään seuraavaa:

”5 §

Muut kuin täysivaltaiset alaikäiset voivat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen vanhempiensa, muiden aikuisten perheenjäsentensä, aikuisen huoltajansa tai ad hoc -asiainhoitajan välityksellä.”

”28 §

[– –]

2. Ministeri voi niiden tapauksien lisäksi, joissa hakemusta ei tutkita 1 momentin mukaisesti, ministeri voi seuraavissa tapauksissa jättää hakemuksen tutkimatta tarkistamatta, täyttyvätkö kansainvälisen suojelun myöntämisedellytykset:

a) toinen Euroopan unionin jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälisen suojelun; [– –]”.

III. Tosiseikat ja asian tausta

- 8 A:lle ja B:lle sekä heidän alaikäisille lapsilleen, jotka ovat Syyrian kansalaisia, myönnettiin 16.11.2018 Kreikassa kansainvälinen suojeluasema. He tekivät 17.12.2019 Luxemburgin suurherttuakunnassa heille itselleen ja lapsilleen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen. He tekivät 27.1.2020 kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lapselle C, joka oli tällä välin syntynyt Luxemburgissa.

⁴ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL 2008, L 348, s. 98).

- 9 Luxemburgin viranomaiset pyysivät 11.2.2020 Kreikan viranomaisia ottamaan A:n, B:n ja heidän alaikäiset lapsensa takaisin direktiivin 2008/115/EY nojalla, ja Kreikan viranomaiset hyväksyivät pyynnön 12.2.2020.
- 10 Ministeri jätti 13.2.2020 tekemällään päätöksellä tutkimatta kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohdan nojalla sillä perusteella, että valittajille oli myönnetty pakolaisasema Kreikassa, ja hän määräsi heidät poistumaan maasta.
- 11 Kantajat nostivat 4.3.2020 kumoamiskanteen 13.2.2020 tehdystä päätöksestä.
- 12 Tribunal administratif (hallintotuomioistuin) hylkäsi kanteen 3.8.2020 antamallaan tuomiolla lasta C lukuun ottamatta. Tuomion perustelut ovat muun muassa seuraavat:

”– yhdestäkään hallintomenettelyn asiakirjasta ei ilmene, että ministerin päätöksen tekopäivänä eli 13.2.2020 lapsella [C] oli Kreikan viranomaisten [myöntämä] pakolaisasema. Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet 12.2.2020 päivätyssä sähköpostiviestissään nimenomaan, että [ne] sallivat kaikkien perheenjäsenten pääsyn alueelleen – direktiivin 2008/115/EY 6 artiklan nojalla, ja ne perustelevat hyväksymisensä sillä, että perheenjäsenille ”1-7” eli kaikille perheenjäsenille – paitsi [lapselle C] – joka on luettelossa kahdeksantena – on myönnetty pakolaisasema. Lisäksi hallituksen edustaja toteaa vastineessaan nimenomaisesti, että lapsella [C] ei vielä ole virallista pakolaisasemaa ja että mikäli perhe palaa Kreikkaan, se myönnetään hänelle vasta sitten, kun tätä varten on toteutettu hallinnolliset toimenpiteet. Näin ollen on katsottava, että lapsi [C] ei ole kansainvälistä suojelua saava henkilö vaan kansainvälistä suojelua hakenut henkilö, eikä valtiollinen osapuoli myöskään ole esittänyt mitään oikeudellista perustaa väitteilleen, joiden mukaan lapselle myönnetään pakolaisasema automaattisesti silloin, kun se on myönnetty hänen vanhemmilleen. – riidanalainen päätös kumotaan siltä osin kuin se koskee [lasta C] –”

Tribunal administratif hylkäsi muut väitteet, joilla kantajat vetosivat aineellisiin ja lääketieteellisiin vaikeuksiin ja vaaraan joutua Kreikassa elinolosuhteisiin, jotka voitaisiin rinnastaa epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun.

- 13 Kreikan viranomaiset vahvistivat 27.8.2020, että kahdeksan perheenjäsentä otetaan takaisin Kreikan alueelle ja että lapsi C saisi saavuttuaan ja sen jälkeen, kun hänet on rekisteröity, muiden perheenjäsenten oleskelulupaa vastaavan oleskeluluvan ja samat edut kuin Kreikassa kansainvälistä suojelua saava henkilö.

Kreikan viranomaisten laatimassa kirjeessä todetaan seuraavaa:

”As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were

granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework –”,

- 14 Ministeri jätti 8.12.2020 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) tutkimatta lapsen C kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sillä perusteella, että hänellä oli pakolaisasema Kreikassa. Tämän päätöksen perustelut ovat seuraavat:

”– on muistutettava, että koko perhettä koskevat kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset jätettiin tutkimatta 13.2.2020 tehdyllä ministerin päätöksellä, koska teille on myönnetty Kreikassa kansainvälinen suojeluasema.

[– –]

Koska Tribunal administratif on päättänyt kumota ainoastaan ministeriön päätöksen sen osan, joka koskee poikaanne [C], on korostettava, että tutkimatta jättämisestä koskeva päätös, joka on tehty seitsemän muun perheenjäsenenne kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten yhteydessä, on lainvoimainen ja se on tällä hetkellä täytäntöönpanokelpoinen.

On kuitenkin muistutettava, että 12.2.2020 Kreikan viranomaiset vahvistivat ensimmäisen kerran Luxemburgin viranomaisille, että ne myöntävät pojallenne oleskeluluvan Kreikkaan palatessanne.

Kreikan viranomaiset [– –] täsmensivät 27.8.2020 [– –], että Luxemburgissa syntyneelle pojallenne myönnetään Kreikassa teidän oleskelulupianne vastaava oleskelulupa ja kaikki pakolaisasemaan liittyvät edut direktiivin 2011/95/EU 24-35 artiklan mukaisesti.

Kreikan viranomaiset vahvistivat 4.11.2020 niille Dublin III -asetuksen nojalla esitetyn, vain poikaanne [C] koskevan vastaanottopyynnön yhteydessä jälleen, että Kreikkaan saavuttuanne [C]:lle myönnetään vanhempiensa hakemuksesta kaikki pakolaisasemaan liittyvät oikeudet. Kreikka on lisäksi kieltäytynyt hänen takaisinottamisestaan Dublin III -asetuksen perusteella, koska teille on jo myönnetty pakolaisasema ja koska koko perheen, C mukaan lukien, [ottamiseen] Kreikkaan on jo myönnytty.

[Näin ollen 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohdan nojalla] myös poikaanne [C:n] kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta –

Tähän on lisättävä, että on selvää, että on lapsen edun mukaista ja siis [C:n] edun mukaista elää ja kasvaa vanhempiensa luona ja ylläpitää perheen yhtenäisyyttä. Teillä on kuitenkin velvollisuus poistua maasta ja palata Kreikkaan, ja näin ollen on selvästi [C:n] edun mukaista, että hän pysyttelee vanhempiensa kanssa ja siirtyy mukanaan Kreikkaan maasta poistamisen yhteydessä, etenkin kun Kreikan viranomaiset ovat muodollisesti ja nimenomaisesti esittäneet takeen siitä, että hänelle myönnetään kansainväliseen suojeluasemaan liittyvät oikeudet.

Lopuksi on todettava, että hallussamme olevista tiedoista ei ilmene, että teidän tai poikanne on aiheellista pelätä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklassa tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettua epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua.

[– –]”

- 15 Kantajat nostivat 28.12.2020 tästä päätöksestä kumoamiskanteen hallintotuomioistuimessa.

IV. Lausumat

1. Kantajien lausumat

- 16 Kantajat kertovat olevansa Syyrian kurdeja. He eivät löytäneet Kreikasta etsimäänsä suojaa ja turvaa. Kansainvälistä suojelua hakevina henkilöinä he joutuivat äärimmäisen alkeellisiin majoitusolosuhteisiin ja menettivät kaikki oikeudet majoitukseen sen jälkeen, kun heille oli myönnetty kyseinen asema. He elivät niin äärimmäisessä puutteessa, että he joutuivat etsimään ruokaa ravintoloiden jäteastioista. Heidän lapsensa eivät käyneet koulua. He joutuivat hyökkäysten kohteeksi sen vuoksi, että he ovat etniseltä alkuperältään kurdeja. Kun heidän lapsensa [D] sai syöpädiagnoosin, he joutuivat viemään hänet sairaalaan, joka sijaitsi 350 kilometrin päässä heidän kotoaan. Lapsen useita kuukausia kestäneen hoitojakson aikana he joutuivat nukkumaan puistoissa ja tuttavien luona. Toivottuaan kuukausien ajan, että heille osoitettaisiin uusi majoitus, ja koska he pelkäsivät joutuvansa asumaan kadulla ja koska B oli raskaana, kantajat päättivät tulla Luxemburgiin. Heidän lapsensa [D] sai hoitoa Luxemburgiin saavuttuaan, pääsi sen jälkeen syöpälääkärin seurantaan ja on kantajien mukaan toipumassa.
- 17 Kantajat vetoavat 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohdan, jolla direktiivin 2013/22 33 artiklan 2 kohdan a alakohta on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, rikkomiseen. Heidän poikansa C:n tapaus ei kuulu kyseisen säännöksen soveltamisalaan, koska sitä sovelletaan vain silloin, kun asianomaiselle henkilölle on myönnetty kansainvälinen suojelu. Ei ole myöskään mitään näyttöä siitä, että hänelle myönnettäisiin tällainen suoja hänen saavuttuaan Kreikkaan, koska oleskeluluvan myöntäminen riippuisi toimista, jotka heidän on itse toteutettava. Vaikka oletetaan, että Kreikan viranomaiset toteuttavat

tarvittavat toimet, ne eivät ole nimenomaisesti sitoutuneet myöntämään kyseistä asemaa, vaan ovat vain maininneet mahdollisuuden saada kansainväliseen suojeluasemaan liittyvät oikeudet. Lopuksi C:n poistaminen maasta Kreikkaan merkitsisi sitä, että hänen kansainvälisen suojelun hakijan asemaansa perustuvat oikeudet ja erityisesti oikeus hänen hakemuksensa tapauskohtaiseen arviointiin menettäisi tehokkaan vaikutuksen.

- 18 Toiseksi riidanalaisella päätöksellä rikotaan Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohtaa, koska ministerin olisi pitänyt harkita lapsen C siirtämistä kyseisen asetuksen nojalla, koska hän ei ole Kreikassa kansainvälistä suojelua saava henkilö vaan hänet katsotaan vain kansainvälisen suojelun hakijaksi.
- 19 Kantajat vetoavat Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan ja perusoikeuskirjan 4 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin Kreikka on ”malliesimerkki systeemisistä puutteista”. He vetoavat tältä osin 21.1.2011 annettuun tuomioon S. S. v. Belgia ja Kreikka (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), jossa Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoi, että kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanotto-olosuhteet Kreikassa merkitsivät Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan ja perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaista kohtelua. He vetoavat tältä osin myös unionin tuomioistuimen 19.3.2019 antamiin tuomioihin Ibrahim ym. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17, EU:C:2019:219) ja Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Riidanalainen päätös on lisäksi perusoikeuskirjan 24 artiklan määräysten vastainen. On C:n edun mukaista, että hänen hakemuksensa käsitellään Luxemburgissa. Ministeri ei ole perustellut päätöksensä oikeasuhteisuutta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoi 21.12.2001 antamassaan tuomiossa Şen v. Alankomaat (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), että yleisten etujen ja lapsen edun tasapainottamiseksi on otettava huomioon seuraavat kolme tekijää: lapsen ikä, tilanne kotimaassa ja se, kuinka riippuvainen hän on vanhemmistaan. Se täsmänsi tätä lähestymistapaa 3.10.2014 antamassaan tuomiossa Jeunesse v. Alankomaat (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). C:n edun mukaista olisi jäädä Luxemburgiin perheensä kanssa. Kantajat vetoavat tältä osin muiden perheenjäsenten haavoittuvuuteen, traumaan, joita ympäristön muuttuminen voi aiheuttaa heidän lapsilleen, ja aineelliseen puutteeseen, johon koko perhe Kreikassa joutuu. Lopuksi kantajat vetoavat heidän maasta poistamisestaan aiheutuvaan vaaraan perusoikeuskirjan 4 artiklan rikkomisesta. He vetoavat tältä osin 16.2.2017 annettuun tuomioon C. K. ym. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 68 kohta), jossa unionin tuomioistuin on katsonut, että ruumiillisen tai psyykkisen sairauden aiheuttama kärsimys voi kuulua Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan soveltamisalaan, jos se pahenee tai on vaarassa pahentua kohtelulla, josta viranomaisten voidaan katsoa olevan vastuussa.
- 21 Lopuksi kantajat katsovat, että unionin tuomioistuimelle on esitettävä ennakkoratkaisukysymyksiä, joiden muotoilu voisi olla seuraava:

”1. Sallitaanko [direktiivin 2013/32/EU] 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa jäsenvaltiolle, että se jättää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta sillä perusteella, että toinen jäsenvaltio on antanut sille vahvistuksen siitä, että se myöntää asianomaiselle henkilölle oleskeluluvan ja [direktiivin 2011/95/EU] 24-35 artiklassa taatut oikeudet edellyttäen, että tämä täyttää tarvittavat muodollisuudet?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko päätös direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamisesta tai soveltamatta jättämisestä lapsen sivuutettava tai voidaanko se sivuuttaa lapsen oikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden, erityisesti lapsen oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja lapsen oikeuksia käsittelevän komitean oikeuskäytännön perusteella?”

2. Ministerin lausumat

- 22 Ministeri vaatii, että kanne on hylättävä. Ensinnäkin riidanalainen päätös perustuu 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohtaan. Tätä säännöstä ei voida jättää soveltamatta vain sen vuoksi, että lapsi C ei vielä saa virallisesti kansainvälistä suojelua Kreikassa, sillä Kreikan viranomaiset eivät yksinkertaisesti ole voineet myöntää sitä hänelle sen vuoksi, että hän on Luxemburgin alueella. Lisäksi Kreikan ja Luxemburgin viranomaiset ovat ottaneet lapsen edun asianmukaisella tavalla huomioon. Koska A ja B ovat Kreikassa kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä, heidän lapsillaan on käytännössä oikeus samaan suojeluun, vaikka he ovat syntyneet kyseisen aseman myöntämisen jälkeen. Kreikan viranomaiset ovat nimittäin nimenomaisesti katsooneet, että C ei ole kansainvälistä suojelua hakenut vaan tällaista suojelua saava henkilö, koska hänen vanhempiansa tulee vain laillistaa hänen hallinnollinen asemansa. Kreikan viranomaiset kieltäytyivät Luxemburgin viranomaisten Dublin III -asetuksen perusteella esittämästä lapsen C vastaanottamisesta sillä perusteella, että lapsen katsotaan olevan kansainvälistä suojelua saava henkilö. Ministeri viittaa tältä osin Kreikan viranomaisten 4.11.2020 ja 27.8.2020 päivättyihin sähköpostiviesteihin. Jälkimmäisessä sähköpostiviestissä kyseiset viranomaiset viittaavat kansainvälistä suojelua saavalle henkilölle myönnettyihin oikeuksiin ja direktiivin 2011/95 säännöksiin, mikä osoittaa, että ne katsovat C:n olevan kansainvälistä suojelua saava henkilö.
- 23 Toiseksi ministeri katsoo, että hänen koko perheen osalta tekemänsä ensimmäinen päätös oli perusteltu, jotta lapsen etua koskevan periaatteen loukkaamiselta vältyttäisiin. C:n etu ei ole jäädä Luxemburgin alueelle vaan olla perheensä kanssa Kreikassa, jossa kaikki muut perheenjäsenet saavat kansainvälistä suojelua. Kansallisessa oikeuskäytännössä on vahvistettu, että alaikäisen lapsen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ratkaistaan samansuuntaisesti kuin hänen vanhempiansa hakemus, vaikka lapsi olisi syntynyt Luxemburgissa.
- 24 Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan ja perusoikeuskirjan 4 artiklan rikkomista koskevasta kanneperusteesta ministeri viittaa tribunal administratifin

(hallintotuomioistuin) 3.8.2020 antamaan tuomioon, jossa on todettu, ettei vaaraa siitä, että Kreikkaan palatessaan kantajia kohdeltaisiin näiden määräysten vastaisella tavalla, ollut. Minkään vakavasti otettava seikan perusteella ei voida katsoa, että lapsi C voisi henkilökohtaisesti joutua tällaisen kohtelun kohteeksi.

V. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen arviointi

- 25 Kantajien ehdottamalla toisella kysymyksellä pyritään lähinnä selvittämään, noudatetaanko käsiteltävässä asiassa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta jättämistä koskevalla päätöksellä perusoikeuskirjan 24 artiklaa, jossa vahvistetaan lapsen edun periaate unionin oikeudessa.
- 26 Tribunal administratif muistuttaa 3.8.2020 antamastaan tuomiosta, jossa se totesi, että 13.2.2020 päivätyin ministerin päätöksen tekemisen ajankohtana mikään ei osoittanut, että Kreikan viranomaiset olivat myöntäneet lapselle C pakolaisaseman tai että lapsille myönnettäisiin pakolaisasema automaattisesti silloin, kun se on myönnetty hänen vanhemmilleen.
- 27 Unionin tuomioistuin on esittänyt 4.10.2018 antamassaan tuomiossa Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, 68 kohta) seuraavan toteamuksen: *”On huomattava, ettei direktiivissä 2011/95 säädetä tällaisesta pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman ulottamisesta koskemaan henkilön, jolle tällainen asema on myönnetty, perheenjäseniä. Kyseisen direktiivin 23 artiklasta nimittäin ilmenee, että direktiivissä edellytetään ainoastaan, että jäsenvaltiot mukauttavat kansallista oikeuttaan siten, että direktiivin 2 artiklan j alakohdassa tarkoitetuilla kyseisen aseman saaneen henkilön perheenjäsenillä on, jos heille ei henkilökohtaisesti voida myöntää samaa asemaa, oikeus hakea tiettyjä etuuksia, joihin kuuluvat muiden muassa oleskeluluvan myöntäminen, mahdollisuus työntekoon tai mahdollisuus koulutukseen ja joiden tarkoituksena on perheen yhtenäisyyden säilyttäminen.”*
- 28 Tästä seuraa, että kansainvälistä suojelua saavan henkilön perheenjäsenet eivät automaattisesti saa samaa asemaa, vaikka heillä on käytännössä mahdollisuus saada samat edut kuin tätä suojelua saavalla henkilöllä.
- 29 Kreikan viranomaiset myöntävät 27.8.2020 päivätyssä kirjeessään, että lapsi C ei ole Kreikassa kansainvälistä suojelua saava henkilö, ja ne ilmoittavat, että hänelle voidaan myöntää oleskelulupa ja direktiivin 2011/95 24-35 artiklassa tarkoitettut edut sillä edellytyksellä, että hänen vanhempansa hakevat niitä ja toimittavat lapsensa syntymätodistuksen.
- 30 Mikään ei myöskään viittaa siihen, että Kreikan oikeudessa säädettäisiin pakolaisaseman automaattisesta myöntämisestä kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden alaikäisille lapsille. Kreikan viranomaiset ovat vain täsmentäneet, että lapsi C voi saada samat edut kuin hänen vanhempansa, mutta ne eivät nimenomaisesti totea, että hänelle tullaan myöntämään pakolaisasema.

- 31 Näin ollen ministeri ei voinut tehdä riidanalaista päätöstä soveltamalla tiukasti 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohtaa. Kreikan viranomaiset eivät nimittäin ole myöntäneet lapselle C pakolaisasemaa, ja niiden 27.8.2020 päivätystä kirjeestä käy ilmi, että ne eivät aio myöntää hänelle tällaista asemaa hänen saapuessaan alueelleen. Kreikan viranomaiset nimittäin viittaavat yksinomaan kansainvälistä suojelua saaville henkilöille myönnettyihin etuihin.
- 32 Asiassa Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) unionin tuomioistuimelle esitetyn neljännen ennakkoratkaisukysymyksen sanamuoto on seuraava: ”– – voidaanko sellaisen alaikäisen lapsen osalta, joka on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jäsenvaltiossa, tehdä tutkimatta jättämistä koskeva päätös direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa analogisesti soveltamalla myös silloin, kun lapsi ei tosin itse vaan hänen vanhempansa saavat kansainvälistä suojelua jossakin toisessa jäsenvaltiossa?”
- 33 Toisin kuin Saksan viranomaiset, jotka kyseisessä asiassa olivat tehneet päätöksen Dublin III -asetuksen perusteella, Luxemburgin viranomaiset ovat nyt käsiteltävässä asiassa tehneet päätöksen 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a kohdan, jolla direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohta on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestelmää, perusteella.
- 34 Kreikan viranomaiset takaavat, että lapselle C myönnetään hänen saapuessaan Kreikkaan samat edut kuin hänen perheenjäsenilleen, joille kaikilla on myönnetty siellä pakolaisasema. Koska ministeri perusteli riidanalaisen päätöksen sillä, että lapsi C nauttii kyseiseen asemaan liittyviä etuja, on aiheellista tulkita direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä direktiivin 2011/95 23 artiklan kanssa, joka koskee perheen yhtenäisyyden säilyttämistä, olevaa ilmaisua ”on myöntänyt kansainvälistä suojelua”.

VI. Ennakkoratkaisupyyntöjen perustelut

- 35 Kansallisella tuomioistuimella on velvollisuus varmistaa unionin oikeussääntöjen täysi vaikutus jättämällä tarvittaessa kansallisen oikeuden säännöksiä soveltamatta.⁵
- 36 Käsiteltävässä asiassa Tribunal administratif antaa ratkaisunsa viimeisenä oikeusasteena. Sen on tulkittava direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa ilmaisua ”on myöntänyt kansainvälistä suojelua”. Koska kantajien esittämät muut perusteet ovat merkityksellisiä vain siinä tapauksessa, että ministeri voi perustella riidanalaisen päätöksen 18.12.2015 annetun lain 28 §:n 2 momentin a alakohdalla, jolla saatetaan direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohta osaksi kansallista oikeusjärjestystä, tämä tulkinta on tarpeellinen asian ratkaisemista varten.

⁵ Tuomio 9.3.1987, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

VII. Ennakkoratkaisukysymykset

- 37 Tribunal administratif pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta ratkaisemaan seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

Voidaanko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU 23 artiklan kanssa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan kanssa, tulkita siten, että vanhempien alaikäisen lapsensa nimissä ja lukuun toisessa jäsenvaltiossa (käsiteltävässä asiassa Luxemburg) kuin siinä, joka on aiemmin myöntänyt kansainvälisen suojelun lapsen vanhemmille ja sisaruksille (käsiteltävässä asiassa Kreikka), esittämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta sillä perusteella, että kansainvälisen suojelun näille viimeksi mainituille ennen heidän lähtöään ja lapsen syntymää myöntäneen valtion viranomaiset takaavat, että lapsen saapuessa ja muiden perheenjäsenten palatessa sinne tälle lapselle myönnetään oleskelulupa ja samat edut kuin kansainvälistä suojelua saavat henkilöt saavat, ilman että ne kuitenkaan toteavat, että hänelle tullaan myöntämään henkilökohtaisesti kansainvälinen suojeluasema?

TYÖASIA